

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713206872
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6713206872.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu Ing. Z. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., A. XX, zastúpeného Lion Law Partners, s. r. o. so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 32, IČO: 36 862 461, proti žalovanému P. A. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, zastúpenému Advokátska kancelária združenie advokátov Hreždovič a Mulder, so sídlom v Banskej Bystrici, Rudlovská 2, o náhradu škody 33.938,91 EUR, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 17C/91/2013-827 zo dňa 29. 10. 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % a o výške trov rozhodne súd prvej inštancie.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o náhradu škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť tým, že žalovaný mu neumožnil výkon práva vyplývajúceho z vecného bremena, v dôsledku čoho žalobca vynaložil titulom platenia nájomného na základe zmlúv o podnájme celkovo sumu 33.938,91 EUR.

1.2. Žalobca bol pôvodne vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v kat. úz. T. a to domu súd. č. XXX na parc. č. XXXX/X a domu súp. č. XXX na parc. č. XXXX. Nehnuteľnosti previedol kúpnu zmluvou uzavretou 26. 07. 1995 na kupujúcu N. N. a súčasne bolo na nehnuteľnostiach v prospech žalobcu zriadené vecné bremeno, spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania. Žalovaný sa stal výlučným vlastníkom uvedených nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy a vkladom vlastníckeho práva V XXXX/XX-XXXX/XX. Žalovaný vecné bremeno žalobcu nerešpektoval a dňa 28. 07. 2005 všetky hnutelné veci žalobcu vystaňoval a vymenil zámky. Okresný súd Zvolen uznesením 16Co/155/05-16 zo dňa 27. 10. 2005 uložil žalovanému povinnosť umožniť žalobcovi výkon vecného bremena, spočívajúceho v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľností. Žalobca sa neúspešne domáhal výkonu tohto rozhodnutia v exekučnom konaní Ex 2486/07, ktoré vykonávala JUDr. Andrea Cimmermanová. Žalobcovi vznikla škoda tým, že od 28. 07. 2005 si musel zabezpečiť náhradné ubytovanie a za tým účelom vynakladať peňažné prostriedky na nájomné, čím došlo k zmenšeniu jeho majetku. Táto majetková škoda vznikla v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, ktorý bol povinný strpieť výkon vecného bremena v prospech žalobcu ako vlastníka nehnuteľností

2. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, pretože nie je preukázaný základ ani výška nároku. Uplatnil aj námietku premičania. Sporná nehnuteľnosť nie je určená na bývanie, pretože išlo o bývalú prevádzkovú budovu materskej školy a ani vlastníčkovi nehnuteľnosti nebolo umožnené prihlásiť sa v nej na trvalý pobyt. Žalobca žiadnym dokladom nepreukázal, že mal ako fyzická osoba nejaké výdavky spojené so

spornou nehnuteľnosťou. Nájomné uhrádzali obchodné spoločnosti, v ktorých bol žalobca konateľom. Výdavky týchto spoločností nie je možné verifikovať, lebo neboli predložené kompletne účtovné doklady. Nebol preukázaný ani úmysel žalovaného spôsobiť žalobcovi škodu, lebo v trestnom konaní, ktoré bolo vedené na základe oznámenia žalobcu, bol vydaný oslobodzujúci rozsudok. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne o príjmoch a odvodoch žalobcu do Sociálnej poisťovne za obdobie 8/2005 až 12/2012 vyplýva, že žalobca po zaplatení odvodov nemohol platiť nájom za bývanie vo výške, ktorú uvádzal. Žalobca bol v posudzovanej dobe v konkurze.

3.1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16Co/127/2019-712 zo dňa 29. 01. 2020 zrušil predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Zvolen, č. k. 17C/91/2013-660 zo dňa 11. 04. 2019, ktorým bola žaloba zamietnutá, lebo nesprávne založil rozhodnutie na zistení, že vecné bremeno, formulované v kúpnych zmluvách zo dňa 26. 07. 1995 je neplatné. V konaní o náhradu škody nebol súd oprávnený posudzovať platnosť vecného bremena zapísaného v katastri nehnuteľností, lebo predmetom konania nie je otázka existencie vecných práv a povinností z vecného bremena, ale existencia škody. Otázku neexistencie vecného bremena riešil okresný súd nesprávne aj z toho dôvodu, že na Okresnom súde Zvolen prebiehalo pod sp. zn. 6C/155/2005 iné konanie tých istých účastníkov o zrušenie vecného bremena.

3.2.1. Zo skutkového základu posudzovanej veci vyplýva, že žalobca uzavrel dňa 26. 07. 1995 dve kúpne zmluvy ako predávajúci s N. N. ako kupujúcou (č. l. 50-53), predmetom ktorých boli nehnuteľnosti zapísané na LV XXXX v kat. úz. T.. Jednou zmluvou sa prevádzala domová nehnuteľnosť súp. č. XXX, zastavaná plocha a záhrada, a ďalšou zmluvou sa prevádzala domová nehnuteľnosť súp. č. XXX zastavaná plocha a záhrada na K. ulici vo T.. V zmluvách bolo zriadené právo vecného bremena bezplatne, vo forme práva doživotného bývania a užívania nehnuteľností v prospech predávajúceho P. Z. K., ktorý je oprávnený až do svojej smrti pre účely trvalého bývania. Súčasne sa kupujúca v zmluvách zaviazala v prípade, že by predmetné nehnuteľnosti chcela kedykoľvek v budúcnosti predať, ponúknuť ich predávajúcemu P. Z. K.. Predkupné právo nebolo evidované v katastri nehnuteľností a zaviazovalo iba osobu, na ktorú žalobca previedol sporné nehnuteľnosti. Dohodnutá kúpna cena mala byť zaplatená najneskôr v lehote 10 rokov odo dňa podpísania zmluvy a v prípade, že nebude zaplatená v stanovenom termíne, účastníci zmluvy sa dohodli, že v zmysle § 48 Občianskeho zákonníka môže predávajúci jednostranne od zmluvy odstúpiť. Z listu vlastníctva č. XXXX v kat. úz. T. vyplýva, že vlastníkom sporných nehnuteľností je žalovaný práve od roku 2005, kedy uplynula lehota na zaplatenie kúpnej ceny, dohodnutá v zmluve, ktorou žalobca sporné nehnuteľnosti predal a zriadil na nich bezodplatné vecné bremeno, ktorého obsahom je právo doživotného bývania a užívania nehnuteľností v prospech žalobcu. Nebolo sporné, že žalovaný po nadobudnutí nehnuteľností v roku 2005 pristúpil k vysťahovaniu žalobcu a vecné bremeno nerešpektoval napriek tomu, že okresný súd v prospech žalobcu za tým účelom nariadil predbežné opatrenie. Predmetom vecného bremena bolo bývanie a užívanie nehnuteľností. Žalobca zmluvami o podnájme bytu (č. l. 25) a o nájme nebytových priestorov (č. l. 43) preukazoval, že na zabezpečenie náhradného ubytovania vykonal úhrady, ktorými došlo k zmenšeniu jeho majetku a tým ku škode v žalovanej sume 33.938,91 EUR.

3.2.2. Odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí poukázal na to, že žalobca zmluvy uzavrel ako podnájomník s obchodnými spoločnosťami, v ktorých bol súčasne štatutárnym orgánom a výlučne za účelom svojho ubytovania. V čase vzniku vecného bremena podnikal ako fyzická osoba. Od 27. 12. 1996 do 09. 05. 2008 bolo na Krajskom súde v Banskej Bystrici vedené konkurzné konanie na majetok žalobcu. Žalobca predloženými nájomnými a podnájomnými zmluvami nepreukazuje škodu stratou svojho práva z vecného bremena ako fyzickej osoby, ale iba to, že uhrádzal nájomné obchodných spoločností, v ktorých bol žalobca štatutárnym orgánom, ktoré v uvedených priestoroch vykonávali podnikateľskú činnosť.

3.3.1. Predpokladom úspešnej žaloby o náhradu škody je preukázanie toho, že žalobca utrpel majetkovú ujmu, ktorá by mu nevznikla, keby žalovaný splnil povinnosti vyplývajúce z vecného bremena. Obsah vecného bremena ani náklady na jeho zabezpečenie nemožno bez ďalšieho stotožniť a preukazovať zmluvami o ubytovaní žalobcu, ktoré uzavrel so obchodnými spoločnosťami, v ktorých bol žalobca štatutárnym orgánom. V Slovenskej realitnej kancelárii, s. r. o. T., P.: XX XXX XXX vykonával funkciu konateľa od 27. 09. 2005 a v obchodnej spoločnosti Slovenská dražobná a licitačná spoločnosť, s. r. o. T., P.: XX XXX XXX žalobca vykonával funkciu konateľa od 30. 06. 2003, t. j. už v čase pred dátumom 28. 07. 2005, kedy žalovaný zasiahol do práva žalobcu z vecných bremien. Okresný súd vyhodnotí skutočnosť, že žalobca uzavrel zmluvy o nájme a podnájme s obchodnými spoločnosťami, v ktorých bol štatutárom a že žalobca v podnájomných zmluvách uvádza svoje bydlisko na adrese Š. Z. XX a v zmluvách, ktorými bolo zriadené vecné bremeno, uvádzal bydlisko na adrese A. D. XX.

4. Žalobca ďalej tvrdil, že výpoveďami svedkov preukázal, že v nehnuteľnostiach ku ktorým bolo zriadené sporné vecné bremeno býval a potom užíval nehnuteľnosti prenajaté od spoločnosti X. a T. realitná kancelária holding. H. je dôvod spájať to, že žalobca plnil nájomné obchodným spoločnostiam, v ktorých bol v rozhodnom čase konateľom, prípadne spoločníkom. Tiež je irelevantné, na akej adrese mal žalobca v danom čase trvalý pobyt, lebo neprihlásenie adresy trvalého bydliska nevyvracia jeho tvrdenie, že na adrese K. ulica býval. Kúpna cena za prevod nehnuteľností nebola kupujúcou zaplatená a žalobca dňa 14. 07. 2008 odstúpil od kúpnych zmlúv. Z toho dôvodu sa v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/151/2016 domáha určenia vlastníckeho práva aj voči žalovanému.

5. Žalovaný v ďalšom konaní spochybňoval všetky predložené nájomné zmluvy, ktoré uzavrel žalobca so spoločnosťami, v ktorých bol konateľom. Žalobca tým nepreukázal škodu stratou práva z vecného bremena. Nepredložil účtovníctvo uvedených obchodných spoločností.

6. Okresný súd zistil, že vecné bremeno na nehnuteľnostiach evidovaných na LV XXXX v kat. úz. T. bolo platne zriadené. Na okresnom súde T. sa vedie konanie o zrušenie vecného bremena pod sp. zn. 6C/155/2005, ktoré bolo prerušené do skončenia iného konania sp. zn. 8C/151/2016 o návrhu žalobcu na určenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam. Čo sa týka konkurzného konania, právo vecného bremena bolo riadne zapísané v katastri nehnuteľností a nie je na ľarchu žalobcu, že nebolo v konkurznom konaní speňažené. Právo z vecného bremena viazané na osobu žalobcu, nebolo možné v konkurze speňažiť. Ubytovanie žalobcu ako podnájomníka nemožno stotožniť s právom z vecného bremena. Žalobca si neriešil uvedenými zmluvami iba podnikanie spoločností, v ktorých bol spoločníkom. Avšak žalobca predložil samotné pokladničné doklady, ktoré boli vystavené žalobcom bez toho, aby bol dôkaz o tom, že boli zahrnuté v účtovníctve, preto tieto pokladničné doklady nemožno považovať za dôkaz o tom, že žalobca týmto spoločnostiam uvedené podnájomné aj skutočne platil. Tým žalobca neuniesol dôkazné bremeno preukázania vzniku skutočnej škody, čo bolo predpokladom priznania náhrady škody a z toho dôvodu žalobu okresný súd zamietol.

7.1. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 151o ods. 1, 2, § 420 ods. 1, Občianskeho zákonníka.

7.2. Okresný súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť v konaní úspešnému žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

8.1. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. Namietal nesprávne skutkové zistenia v spojení s nepreskúmateľnosťou rozhodnutia, ktorého odôvodnenie bolo koncentrované vo vete „samotné pokladničné doklady bez toho, aby bol dôkaz o tom, že tieto boli zahrnuté v účtovníctve spoločností - podnájomníkov, pričom tieto boli vystavené tou istou osobou - žalobcom, nemožno považovať za dôkaz o tom, že žalobca týmto spoločnostiam uvedené podnájomné aj skutočne platil.“ Okresný súd odôvodnením rozhodnutia nedal plnohodnotnú odpoveď na žalobcom predložené dôkazy v rovine skutkových zistení a právneho posúdenia. Ako posúdil výpovede prenajímateľov A.. C., P.. H. v spojení so znaleckým posudkom Ing. C., ktorými žalobca dostatočne deklaroval platenie nájmu. Súd postupoval ohľadne platenia nájmu výlučne formálne a nie z materiálneho hľadiska, nekonkretizoval jednotlivé dôkazy, na základe ktorých prijal hodnotiaci úsudok o neexistencii škody. Okresný súd sa nevyrovnal objektívne a vecne ani s jedným z dôkazov svedčiacich v prospech verzie žalobcu o platení nájmu. Žalobca namietal nesprávne skutkové zistenia, že neuniesol dôkazné bremeno v otázke vzniku škody platením nájmu, otázku platobnej schopnosti žalobcu bez toho, aby zhodnotil tvrdenia svedkov, prenajímateľov. Okresný súd vytyka žalobcovi vystavenie pokladničných dokladov o platení podnájomnou tou istou osobou - žalobcom v rozpore s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. Obdo V/53/2003, ktoré hovorí o tom, že samotné personálne prepojenie spoločností nie je protiprávne.

8.2. Súčasná dôkazná teória i aplikačná prax vychádza z predpokladu, že súd nezisťuje pravdu za každú cenu. Je vecou strán sporu, aby tvrdili a preukazovali fakty podstatné pre rozhodnutie. Konečné rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania. Popretie verzie žalobcu žalovaným nemožno považovať za účinné. Súd napriek tomu, že žalobca predostrel na vec sa vzťahujúcu hmotnoprávnu argumentáciu, na túto v odôvodnení neposkytol žiadnu zrozumiteľnú odpoveď. Žalobca namietal, že intenzita nepreskúmateľnosti odôvodnenia, ktorá bráni bližšiemu posúdeniu správnosti použitých procesných a hmotnoprávnych ustanovení, je taká vada rozsudku, ktorú bude možné odstrániť v odvolacom konaní nariadením pojednávania.

8.3. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku sumu 33.938,91 EUR a náhradu trov konania.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok okresného súdu je výsledok doterajšieho konania a dokazovania v celom komplexe. Stranám sporu je známy predošlý rozsudok okresného súdu z 11. 04. 2019, ktorým bola žaloba zamietnutá. Následne vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozsudok zrušila a vec vrátil na ďalšie konanie, keď pri určitej modifikácii rozšíril dôvody pre zamietnutie žaloby, avšak pre procesnú relevanciu týchto dôvodov vec vrátil súdu prvej inštancie. Odvolanie žalobcu považuje žalovaný za úvahy v rovine právnej teórie a nesúhlasí s tým, že by okresný súd prijal nesprávne skutkové zistenia. V odôvodnení zhrnul výsledky dokazovania a uviedol, ktoré dôkazy považoval za rozhodujúce. Vysporiadal sa so skutkovými tvrdeniami strán a zdôraznil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie základu a výšky nároku. V odôvodnení rozsudku uviedol dôkazy a ich skutkové i právne posúdenie. Neexistuje žiadny dôkaz o skutočnom platení nájmu, pretože neexistuje účtovníctvo jednotlivých spoločností, ktoré mali byť účastníkmi týchto právnych úkonov. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie je vo výroku vecne správne.

11.1. Žalobca tvrdí, že škoda mu vznikla tým, že bol nútený vynaložiť peňažné prostriedky na zabezpečenie náhradného bývania a výška škody sa rovná peňažným prostriedkom, ktoré vynaložil na úhradu nájomného. Na preukázanie škody predložil nájomné zmluvy, v ktorých na strane prenajímateľa vystupujú obchodné spoločnosti o ktorých bolo nesporne zistené, že boli personálne prepojené so žalobcom.

11.2. Rozhodujúce skutkové okolnosti, na ktorých okresný súd založil dôvody pre zamietnutie žaloby sú založené na dôvodných pochybnostiach o tom, že výdavkovými dokladmi o platení nájmu resp. podnájmu žalobca preukázal žalovanú škodu. A to aj napriek tomu, že okresný súd žalobcovi bez ďalšieho holým konštatovaním priznal skutkové tvrdenie, že si neriešil uvedenými zmluvami iba podnikanie spoločností, v ktorých bol spoločníkom, resp. konateľom. Ako nepostačujúce na preukázanie skutočnej škody však okresný súd považoval to, že žalobca predložil samotné pokladničné doklady, ktoré boli vystavené žalobcom bez toho, aby bol dôkaz o tom, že pokladničné doklady boli zahrnuté v účtovníctve. Z toho dôvodu tieto pokladničné doklady nepovažoval za dôkaz o tom, že žalobca týmto spoločnostiam uvedené podnájomné aj skutočne pláti. Tým žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania vzniku skutočnej škody.

12. Odvolací súd v predošlom zrušujúcom rozhodnutí poukázal na to, že žalobca zmluvy uzavrel ako podnájomník s obchodnými spoločnosťami, v ktorých bol súčasne štatutárnym orgánom a výlučne za účelom svojho ubytovania. V čase vzniku vecného bremena podnikal ako fyzická osoba. Od 27. 12. 1996 do 09. 05. 2008 bolo na Krajskom súde v Banskej Bystrici vedené konkurzné konanie na majetok žalobcu. Žalobca predloženými nájomnými a podnájomnými zmluvami nepreukazuje škodu stratou svojho práva z vecného bremena ako fyzickej osoby ktorá bola v konkurze, ale iba to, že uhrádzal nájomné obchodných spoločností, v ktorých bol žalobca štatutárnym orgánom, ktoré v uvedených priestoroch vykonávali podnikateľskú činnosť.

13.1. Okresný súd zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca obsahom svojich skutkových tvrdení neunesol dôkazné bremeno o tom, že mu vznikla škoda. Skutočnosť, že žalobca na podporu svojho tvrdenia predložil nájomné zmluvy a pokladničné doklady, nezbavuje súd povinnosti zaoberať sa reálnym obsahom hmotnoprávneho pomeru sporových strán, ktorý je daný predmetom sporu o náhradu škody, v ktorom žalobca preukazuje zavinenie žalovaného škodcu, vznik skutočnej škody na majetku žalobcu a príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a škodou. Za tým účelom je súd povinný vykonať dokazovanie a hodnotenie dôkazov, ktoré postačuje pre vydanie meritórneho rozhodnutia.

13.2. Predmet sporu nespočíval len na tom, aby žalobca preukázal, že nájomné, resp. podnájomné zmluvy uzavrel v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, ktorý mu bránil vo výkone práva vecného bremena, čo napokon ani nebolo sporné, ale bolo potrebné preukázanie že žalobcovi škoda vznikla. Naproti tomu žalovanému na to, aby sa oslobodil od zodpovednosti za škodu postačovalo poukazať na to, že žalobcovi škoda nevznikla, resp. že predloženými dôkazmi žalobca škodu nepreukázal.

14. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení a právneho posúdenia, na ktorých okresný súd založil rozhodnutie. Rozhodnutie nie je nepreskúmateľné, preto neobstojí tvrdenie, že ide o vadu rozsudku, ktorú je možné odstrániť v odvolacom konaní nariadením pojednávania.

15.1. Nebolo sporné, že žalobca bol v posudzovanom čase ako fyzická osoba v konkurze a že bol štatutárom obchodných spoločností. Tvrdil, že si bývanie zabezpečoval predloženými nájomnými zmluvami z dôvodu straty možnosti výkonu práva vecného bremena, a nie z dôvodu, že v týchto spoločnostiach, s ktorými uzavrel nájomné zmluvy, vykonával funkciu štatutára.

15.2. Pokiaľ však uvedené obchodné spoločnosti samé platili nájom tretím osobám, ktoré žalobca označil za svedkov, nie je možné vylúčiť, že tým tiež zabezpečovali žalobcovi ako svojmu štatutárnemu orgánu výkon užívacích práv, resp. podnájom. Potom predloženými nájomnými zmluvami a pokladničnými dokladmi žalobca preukazuje svoj právny vzťah vo vnútri obchodných spoločností. Navyše, v rámci týchto vnútorných obchodných a personálnych vzťahov mohlo dôjsť k započítaniu vzájomných pohľadávok. Pokiaľ sa odplata žalobcu ako konateľa obchodnej spoločnosti započítala voči povinnosti žalobcu konateľa na úhrade za nájom, potom k reálnej škode nedošlo a žalobca platením nájmu preukazuje výlučne interný právny vzťah vo vnútri obchodných spoločností. Ďalej možno usudzovať, že žalobca neplatil nájom za seba v spojení s marením vecného bremena, ale platil nájom obchodných spoločností, na ktorom sa dohodli uvedené obchodné spoločnosti dohodli s tretími osobami v nájomnej zmluve. Z toho dôvodu je správny skutkový záver okresného súdu, že žalobca škodu nepreukázal. Žalobca nepreukázal základ nároku o tom, že mu v súvislosti s konaním žalovaného vznikla škoda.

15.3. Pokiaľ žalobca namietal, že okresný súd posudzoval otázku platobnej schopnosti žalobcu bez toho, aby zhodnotil tvrdenia svedkov, prenajímateľov, k tomu odvolací súd uvádza, že svedkovia mohli potvrdiť iba svoj právny vzťah s obchodnými spoločnosťami, nie právny vzťah so žalobcom.

16.1. Odvolací súd dodáva, že predloženými nájomnými zmluvami žalobca nepreukazuje bez všetkých pochybností ani to, že uvedené zmluvy a výdavky vznikli výlučne v príčinnej súvislosti s marením výkonu jeho práva z vecného bremena.

16.2. Z dôkazov predložených žalobcom možno vyvodiť, že išlo o príjmy a výdavky spojené s podnikaním obchodných spoločností. Potom nebolo nad všetku pochybnosť preukázané, že jediným a výlučným dôvodom týchto výdavkov bola správanie žalovaného, ktorý bránil výkonu práva vecného bremena, pretože medzi vecným bremenom a podnikaním žalobcu v obchodných spoločnostiach nie je žiadna súvislosť. Príčinná súvislosť medzi tvrdenými výdavkami žalobcu a sumami platenými obchodným spoločnostiam bola prerušená aj tým, že na majetok žalobcu bol vyhlásený konkurz. Ak napriek tomu platil nájom do obchodných spoločností, s ktorými bol v personálnom prepojení, potom to nasvedčuje tomu, že výdavky žalobca platil v súvislosti s činnosťou v obchodných spoločnostiach. A takýmito výdavkami existenciu škody žalobca nepreukazuje. Na nepreukázanie škody založil zamietnutie žaloby aj okresný súd.

17.1 O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto krajský súd uložil žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1, 262 ods. 1 CSP, povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

18. Rozhodnutie senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).